

Запам'ятай мене таким,
Яким себе не пам'ятаю,
Коли шептав тобі: «Кохая», —
Та був, як травень, молодим.

Я вік не ангелом прожив,
Душа обтяжена гріхами,
Але жагуче, до нестями
Лише тебе одну любив.

Тож словом гнівним і лихим
Не поминай мене ніколи,
Коли за вічні видноколи
Відлину вітром голубим.

Із пекла лютого чи раю
Я повторю тобі: «Кохая».
